

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A szegények utcája*

Forrás: *Virradat*

Bp. (Hely)

1922. 5. 21 (Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

361.1

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyezés

Közp. nyomt. XX. cs. 22

A szegények utcája

Razzián a Grassalkovich-utcában — A gyermekek nem tudnak az utcára menni, mert nincs ruhájuk — Minden lakásban tüdőbetegek — Négyen egy ágyban

— A Virradat tudósítójától —
sejtik, vagy pedig azt hiszik, hogy csak arra tévedt.

A Grassalkovich-utca egyik házának második emeletén beszakadt a mennyezet, szerencsére senki sem sérült meg, csak négy lakót kellett kórházba szállítani a lakásból, mert megállapították, hogy a ház több részében repedezett a fal, a mennyezet beomlásnak van kitéve. A Grassalkovich-utcát csak kevesen ismerik, ott van mindjárt a Keleti pályaudvar mellett. Hosszu szűk utca, a régi löversenyterig húzódik. A Grassalkovich-utcát a szegények utcájának is lehetne nevezni, mert ott nem lakik más, csak csupa szegény ember, csupa nyomorgó.

Végigjártuk a Grassalkovich-utcát, mely a külvárosi utcák jellegzetes tulajdonságait viseli magán: valamennyi házon lehullott a vakolat, az ablaküvegek helyén papiros, a kapu több fából összetákolott, az utcán végig ülnek számolyok és az utca kövezetén elnyúlt, színhagyott köntöseikben, mezitlábás, szegény asszonyok, csecsemőkkel karjaikon, körülöttük apró gyermekek ugrándoznak. Ha egy rendesen öltözött ember tér be az utcára, nagy meglepetést kelt, mindenki bámulja s az ablakokban kíváncsi fejek jelennek meg. Minden jól öltözött emberben vagy hatóságnyi egyént, vagy valamilyen jótékonyági kiküldöttet, vagy antantbeli segélymisszió tagját

Végigjártuk a Grassalkovich-utca házait és megdöbbentő dolgokra bukkantunk. Egyik egyemeletes házban nyolc lakásban száznegyvenen laknak. Szoba-konyhás lakásban tízenketten alusznak. A többi a lakás minden egyes zugát külön kiadja nappalra és éjjelre is. A szobában csak egy ágy, a többiek a földön hevenyészett ágyműmaradékokból és rongyokból összetákolott fekhelyen fekszenek. Főleg munkanélküliek laknak itt, akik ezeken a tömegszállításokon hazódnak, mert ahol utasok fizetik a nyolc, tíz

korona fekhelyet. Az egyik házban maga a háztulajdonos adja ki albérlésbe lakását, napokra és éjjelekre. A szomszédos lakásban Esztergályos István cipésmester lakik hatfalu családjával egy konyhában. A konyha a cipésműhely, a főzőhely, ebédlő, háló, s a gyermekek játszóhelyisége egyben. De egyúttal betegszoba is, mert négyen súlyos tüdőbajban fekszenek — két ágyban. Az ágy mellett a betegek apja cipőt javít, a gyermekek pedig folyton kiáltoznak, levegőt, levegőt, miközben nyelik az ócska cipők porától terhes bűzös, levegőt.

Egy harmadik lakásban, ahová bepillantunk, — csak bepillantani lehet,

olyan bűz van benn, — éppen ebédelnek. Az ebéd árpakása leveles és burgonya — kenyér nélkül!

Öten ülnek az asztalnál, ha asztalnak lehet nevezni azt a ládát, amelynek teteje le sincsen borítva, s amelyből fekete, szennyes fehérműdarabok csúngnek ki, amelyet a család tagjai egyúttal szalvétának használnak. Panaszkodnak, hogy csak régen járt erre felé a segélyosztó antantmisszió, háromnegyed éve, hogy utoljára kaplak segélyt, némi tértárhát s egy kevés élelmiszert.

A Grassalkovich-utca többi házában is mindenféle a nyomor legelrettentőbb példáját látjuk. Egy szabó lakása, mely egyúttal műhely is. Az ablaknál varógép, a földön mindenféle rongymaradékok, egy hosszú asztal, vasalódeszkák, szekrény, néhány szék, a falakhoz erősítve pedig kétoldalt deszkák, amelyek ágy gyanánt szolgálnak. Az egyikben egy pupos, idősebb asszony fekszik, a szabómester felesége. Vért köp, körülötte véres rongyok, orvosságos üveg és törött lázmérő.

A másik deszkán a kis foltozó szabó három gyermeke fekszik. Az egyik ugyancsak beteg, a másik kető azért kénytelen nappal feküdni, mert máman nincsen ruhájuk, amiben az utcára mehetnek. A kis szabó panaszkodik, hogy naponta öt-hat ruhát foltoz, de mégsem tud megélni, annyi pénze sincs, hogy beteg feleségének lázmérőt vehessen az eltört helyébe.

Nem is lehet sokáig tartózkodni ebben a fülledt levegőjű helyiségben, tovább megyünk az utcára. Akármelyik házba pillantunk be, ugyanaz

kép: tüdőbetegek, nagy tál burgonya, mezitelen gyermekek, rongyos, piszkos ágynemű, szenny, bűz, nyolcankilencen egy konyhában összezúfolva, szenny, bűz. Le se lehet írni, hogy milyen a Grassalkovich-utca. Ide sűrűsösen ki kell szállani, nemcsak az építkezéseket vizsgáló hatóságnak, mert legaldobb öt házat fenyeget a közteli beomlás veszélye, hanem a tisztifőorvosnak, a kerületi előjáróságnak, a segélybizottságoknak és erkölcsrendészeti felügyelőnek.